

بررسی اثر بخشی آموزش مبتنی بر رویکرد زوج درمانی هیجان مدار در زوجین دارای تعارض زناشویی (مطالعه موردی دو زوج)

پناه سالمی^{۱*} و مه سیما پورشهریاری^۲

^۱ دانشجوی دکتری مشاوره، دانشگاه الزهراء (س)، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، تهران، ایران panahsalemi@yahoo.com

^۲ دکترای روانشناسی، دانشیار مشاوره، دانشگاه الزهراء (س)، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، تهران، ایران

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی رویکرد زوج درمانی هیجان مدار بر روی زوجین دارای تعارض زناشویی بود. این پژوهش در چارچوب طرح تجربی تک موردی اجرا گردید. این مطالعه بر روی ۲ زوج که به مرکز روانشناسی و مشاوره سلامت تهران به منظور حل اختلافات زناشویی مراجعه کرده بودند و در خرده مقیاس‌های تعارض زناشویی در طبقه بالا قرار می‌گرفتند، انجام شد. مراحل مداخله در ۸ جلسه به صورت جلسات انفرادی و زوجی بر روی شرکت کنندگان اجرا شد. و پرسشنامه تعارض زناشویی ثنایی به منظور ارزیابی جلسات درمان مورد استفاده قرار گرفت. میزان درصد بهبودی، اندازه اثر و همچنین تحلیل‌های نموداری نشان داد که رویکرد زوج درمانی هیجان مدار موجب کاهش تعارضات زناشویی می‌شود که در نتیجه متخصصان حوزه درمان با بهره‌گیری از این نوع مداخله می‌توانند برای زوجین، بستری ایمن جهت رفع آشفتگی‌هایشان فراهم کرده و از این طریق به پیشگیری از عوارضی که تعارض‌های زناشویی می‌توانند برای فرد، خانواده و اجتماع بوجود بیاورند کمک کرده گام موثری در جهت افزایش سطح بهداشت روانی جامعه بردارند.

واژگان کلیدی: تعارض زناشویی، زوج درمانی هیجان مدار، دلبستگی.

۱. مقدمه

ازدواج و رابطه زناشویی یکی از رضایت بخش ترین و صمیمی ترین روابطی است که در زندگی وجود دارد. این رابطه می‌تواند نیاز به ارتباط، تعامل، هویت و بسیاری از نیازهای فرد را برآورده کند (سالازار، ۲۰۱۵). حمایت عاطفی و اجتماعی که از طریق ازدواج